

253
 ů. — Božemje Hanka! Hnydom so zas
 wroću!

Hana: Fan, njewostaj nje samu z tym njexbožow,
 nym itonjekom; ja zadwělujū!

Fan: He, lube džěc, kak jelo linač z domu wosta
 nu a lžě mam druheho stwžobnika wzac'?

Ty tola bjez lakaja wostač njemōžěš.

Hana: lohodla nic? Njehladaj za druhim. Do,
 niž so tomu přiležnosć sama njeposkiči,
 chcu so z Khatu spokojić. (zwoni so) Ah, hi,
 žo tu je! Bohu džakowano!

Fan: Fožefje, džě woteńdž!

Fožef: (skok woteńdže)

Fan: Nětko maš tu pomocniju a njestjebaš so
 njajy bojeć.

Hana: Ty dyrbiš na kōždy pad woteńić?

Fan: So wě, zo dyrbju. Bwž wšak bjez starosće,
 za wokomik so zasowroću. (na stronu) Wo,
 stanu blizko a budu hladać, što maš młody
 lekar wurjeńže. (woteńdže)

Hana: (sama) Njexbožowna běše to myslička, sebi
 wzac' stwžobneho do domu. Ja wšak sym bjez
 winy; bě to myslička knjenje Hanušoweje.